

13.

D. F. C.
THESES
Ex
SINGULIS JURIS-
PRUDENTIÆ
PARTIBUS

Selectiores

P R A E S I D E

VIRO Nobilissimo, Amplissimo, Consul-
tissimo atque Excellentissimo,

DN. JOHANNE HENRICO
BOECLERO,
J. U. D. & Jur. Publ. Prof. cele-
berrimo, Cap. Thom. Canonico gra-
vissimo,

Patrono Optimo

SOLENNIS Defensionis ergò
conscriptit

in d. 13 August. M DCC. XIV.

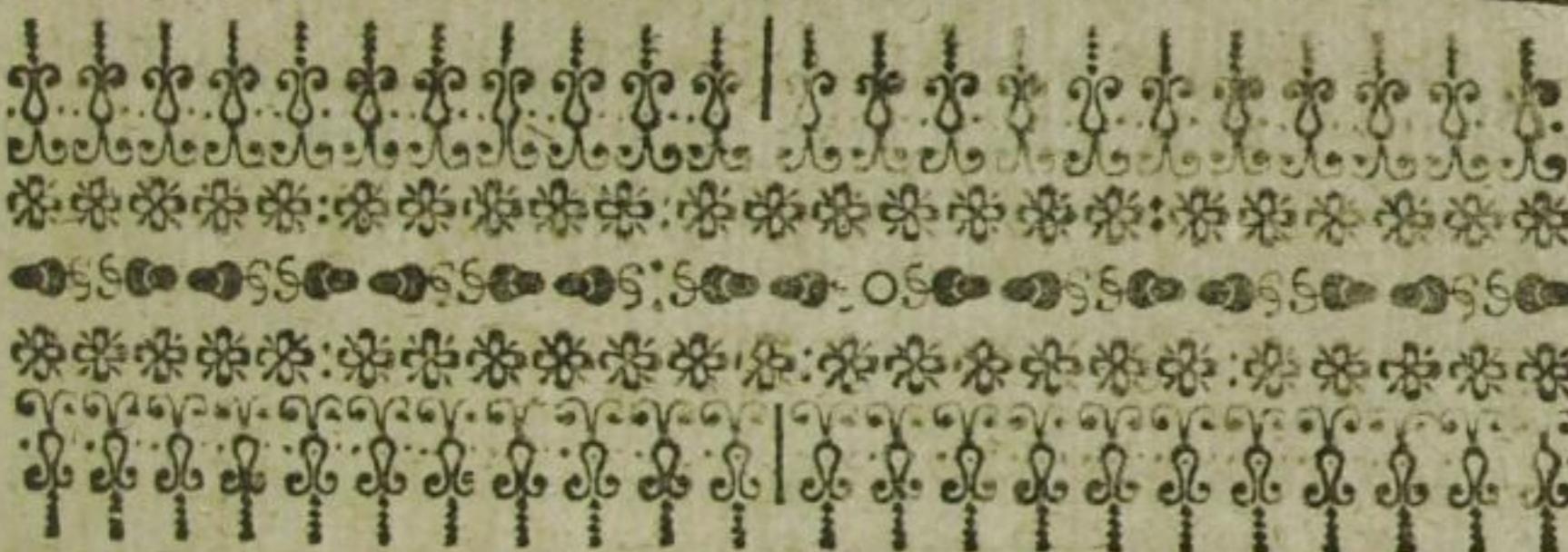
JOH. CHRIST. DAUTEL, Argent.

Diss. jur. civ. TORATI, Literis DANIELIS MAAGII.

555, 42

ILLUSTRI COLLEGIO
DOMINORUM
PRÆFECTORUM
LIBERALITATIS
SCHENCK BECHERIANÆ
VIRIS
MAGNIFICENTIA MERITO-
RUM, NOBILITATE GENERIS, MU-
NERUM AMPLITUDINE, MAXIME
REVERENDA DIGNITATE, CON-
SULENDI DEXTERITATE, EXPE-
RIENTIA MEDENDI, RERUM-
QUE GERENDARUM PRU-
DENTIA SPLENDIDIS-
SIMIS.

DVN. *Mæcenatibus atq;
Patronis suis Magnis, omni pie-
tatis Cultu colendis*
hasce studiosorum primitias sacras
esse voluit
Joh. CHRIST. DAUTEL, Arg. Resp.

THESES
Ex
JURE NATURÆ.

I.

Nrito Feldenus censoris sui Theodori Gras-
vvinckelii stricturam sustinet in eo, dum §. 1. ad
Proleg. H. Grot. de J. B. & P. ait: *Jus Naturæ* è
societate Civili, tanquam perfectissima, & non è
Societate Gentium petendum esse.

II.

Nodum in scirpo quærunt, qui societatem, fontem Juris
Naturalis Grotianum, ex eo destruere laborant, quod piratæ
& latrones etiam suas sibi habeant societas, ac proinde isti sa-
tisfaciant cupidini; prout invenisse sibi visi sunt, quod pueri
non invenerint in faba, inter Commentatores Ziegler, Osian-
der, Felden. Ex aliis Rob. Scharrok. de Offic. c. 2. de Leg. Na-
tur. num. 10. p. m. 119. cui respondet Simon in not. ad Grot. Pro-
leg. & quem præterea citat Colleg. Grot. Eric. Mauritius.

III.

Jus Naturale in *Statu incorruptæ Naturæ*, & *Jus Natu-
rale*, quod in mortalibus, perdita per Protoplastos imagine Di-
vina, reluxit, toto differunt cœlo; Cave tamen, ne ex hinc
duo ex iis facias, atque ita incidas in Scyllam, cum Chary-
bdim vitare volueris.

IV.

Damnanda est opinio Ferdinandi Vasquii Mechacensis Pin-
ciani Hispani JCti scribentis: *Posse DEum mentes hominum
bac imbucere opinione, hanc legem facere, ut hominem homini
infidiari aut necem inferre, vel quovis modo nocere nefas non
esset.*

V.

Male Guilhelmus van der Muelen in *Dissert. Ultrajecti*
An. 1684. (a) edita statuit: *In Statu integro nullas Leges Na-
turales obtinuisse*

(a) *Cui Dissertationi anno 1686. Simon Henr.
Musæus Vindicias Juris Naturalis Paradisi
opposuit, vid. Thomas. J. D. l. 1. c. 2. §. 61. lit.
q. ubi etiam ejus de hac sententia Guilhelmi
judicium.*

VI.

Qui Dominium Eminens contra Grotium impugnare ag-
gressi sunt, non in re, sed nomen insurrexerunt; prout fecere
Felden. Ziegler in not. ad Grot. l. 1. 6. Lyserus autem integris
Dissertationibus. Sed vindicavit hoc Celeberr. p. m. Dn. Bœ-
clerus eruditissima Dissertat. quam Commentario suo ad Grot.
inservit; item Osiander l. ad Grot. c. nec non alii: Lysero con-
trarius scriptis respondit Hornius.

VII.

Decipitur Kekermannus, quando bellum, tanquam ex
numero Entium collectivorum, & quia genus sit imperfectum
& analogum, definiti non posse, sibi persuasum habet.

VIII.

Belli finis non est Pax, sed Effectus.

IX.

Si Jus illud Gentium strictum in æquitate fundatur, Juri
Naturali, quod æquitatem suadet, convenit, ac ab eo depen-
det, nec ita adeo separatum est, prout sibi fingunt, ut elegan-
tissime hac de re differit Dn. Pufendorff. L. II. f. N. & G. c. 3;
§. 23.

X.

Mare pro diverso ejus usu occupari & non occupari pot-
est.

XI.

X I.

Argumentum Hornii, quod uxor non habeat potestatem maritalem, Ergo per pactum etiam non possit eandem in maritum transferre, planè nullius pretii est.

X II.

Masculle Collegium Grotianum suum Grotium defendit & vindicat contra Textorem, cum Cujacio, singulis militibus bello capta assignantem.

X III.

In conjugio inter consanguineos linea recta inito, quod Socrates ap. Xenoph. nihil aliud culpandum inveniat, præter ætatis disparitatem, unde sequatur aut sterilitas aut male conformata soboles, oppido quam jejunum est.

X IV.

Qui fundamentum Juris Patrii quærunt in pacto tacito, quasi nempe infans propter latitatem adhuc rationis usum reciproca officia Parentibus expresse quidem non possit promittere, ex ipsa tamen Parentum opera, sedulaque educationis cura, obligationem erga eos non minus contrahat, quam si expressus ipsius accessisset consensus (*præsumi enim infantem tum temporis haud dubie propter aequitatem in Jus Patris consensurum, si tum intelligeret, vitam sine educatione & imperio Patris non habiturum*) illi a perte satis loco taciti consensus, præsumptum suppeditanus, qui tamen ab illo maxime differt, quemadmodum videre est ap. Thomas. f. D. II. 7. §. 24. seqq.

X V.

Juramentum ex Statu integritatis velle deducere argumentum absurditatis foret.

X VI.

Illi. Thomasius non poterit docere, juramentum metu extortum non servandum esse, nisi homini, ut potius vitam suam estimet, quam Numinis Divini reverentiam ejusque cultum, suadere velit..

X VII.

Haud dubie Illustr. Dn. Pufendorff. de J. N. III. 7. 8. fallitur, quando dicit in re turpi jam patrata mercedem nondum solutam posse nihilominus ita ab aliquo peti, ut tamen non

A 3

possit

possit coactus queri de injuria sibi facta , et si jure non fuerit obligatus ad reddendam.

XVIII.

Ad coalitionem Civitatis duo pacta requiruntur & unum decretum. Hinc probe Dn. Pufendorf. in *Op. suo Major. de f. N. & G. VIII. 2. 9. seqq.* Thom. Hobbesium Malmesbur. alterum pactum inter Regem & Cives ineundum in *Leviathan.* negantem refutavit. Sententia tamen Pufendorfi non impedit, quominus Regia Majestas sancte sit colenda.

XIX.

Quin dari possit Monarcha temporarius nullus dubito cum Grotio statuere , modo ejusmodi Monarcha non sit obstrictus , ut deposito imperio rationes reddat populo , aut pœnæ ob rem male gestam sit obnoxius , uti Grotii exemplum de Dictatore Romano sumtum his laborat defectibus , atque hinc ad illustrandam Thesin inceptum factum est.

Ex
JURE DIVINO REVE-
LATO.

I.

INter Partes quæstionem : An & in Statu integro extincio libidinis fuerit secundarius conjugii finis ? simpliciter vel affirmantes , vel negantes , nos cum Dn. Christ. Thomas. in *Jurisprud. Div. III. 3. 22.* ibimus in medio , distinguentes libidinem physicam à morali , dicturi illam non exu-
lasse , hanc vero , ut ex malitia & pravo hominum ingenio ena-
ta est , tanquam peccatum procul hinc abfuisse.

II.

Cadaveris neglecta humatio , vel crematio , vel quævis abjectio non pugnat cum dicto Gen. III. 19. Terra es & in te-
ram reverteris.

III.

Leges humanas normas faciunt , ex quibus debet Interpre-
tatio Juris Divini sumi , qui opinionem perhibentium (*ut An-
tonius*)

tonius Matthai, Samuel Bohlius, & Elias Schneegass, seu Antonius à Maria de Conjugio comprivignorum faciunt) Levit.
XVIII. II. Comprivignorum nuptias à Deo esse rejectas, ideo, quod ibi non de sorore Germana (*ut pote de qua modo §. 9. dictum*) sed de Comprivignis, nato communi fratre vel sorore, sermo sit; aggressuri, dicunt, Comprivignum meum mihi nec esse affinem, nec cognatum, ex definitionibus cognatorum & affinium omni Jure receptorum facile demonstrari posse, nec ullam cognitionem vel affinitatem natum communem fratrem vel sororem potuisse facere, hincque DEum non intelligere potuisse nuptias comprivignorum.

I V.

Non stringit illud argumentum eorum qui affirmant, quod possit in matrimonium quis ducere defunctæ uxoris sororem, quando dispositionem Divinam opponunt; scilicet, quod DEus prohibuerit ducere sororem uxoris suæ, ne ipsa invita & vi-
vente revelet turpitudinem ejus.

V.

Cespirat Osiander, quando cum aliis inter Leges Decalogi & Jus Naturale, tantum formalem quærit differentiam, scilicet quod hoc non scriptum sit, illæ vero scriptæ, hoc non promulgatum, illæ vero promulgatæ. Sive brevius: Quando Decalogum *Repetitum* Jus promulgatione Divina dicunt, quasi vero ea tantum contineat, quæ ratio Naturalis sana dictitet.

VI.

Clare Christus *Matth. XIX. 3.* Sammæanam approbavit scholam, defendantem, Mosen per turpitudinis vocem in Legibus solummodo turpitudinem venereum, ob quam divortium fieri possit, intellexisse; contra vero improbavit Hillelianam, etiam ob quamcunque rem seu causam licuisse contendentem, cum Phariseis ad quæstionem: An liceat divortium facere ab uxore, qualibet ex causa? negative responderet.

VII.

Perquam insubida est opinio Joh. Lyseri, perpetuum carcerem, ad quem damnatus est Holmiæ in Suecia, diudum meriti, dum ille primo sub larva sinceri Warenbergii in dem fuit

Fürken Gespräch von der Polygamie: deinde sub Theophili Alethei & Aletheophili in Discursu Politico de Polygamia anno 1682. Lunda in Skania bis edito; rursus, mentitus Athanasii Vincen-
tii nomen in Polygamia Triumphatrice, nec non in libello sub ti-
tulo das Marck aller Wunder / tenacissime non modo Poly-
gamiam Jure Divino precepsam defendere ausus est, sed etiam
introducendam contendit, à Musæo, Brunsmanno, Diecman-
no, Menzero, Frid. Gesenio Superintend. Garlebiensi, qui sub
Christiani Vigilis titulo latere, ac perperam primum hujus Ly-
seri fætum Pufendorfio affingere voluit, ex eo, quod is Juri Na-
tur. non adversari Polygamiam, nec prohibitionem ex eo vix
demonstrari posse docuerit, certatim correptus. vid. Disp. Tho-
mas. de crim. bigam. §. 41. seqq. Eandem adstruere sententiam
placuit Daphnao Arcuario, de cuius ficta persona v. Colleg. Grot.
p. m. 56. lit. p.

VIII.

Quæstio, quam ap. Illustr. Schilterum ventilatam vide in
Exercit. ejus ad Pand. Exerc. XXXVI. §. 45. sqq. scil. Utrum
conjugium incestuosum in linea recta affinitatis sit dirimen-
dum, omnino affirmanda est.

Ex JURE PUBLICO.

I.

PACEM Religiosam in Imper. Rom. German. per Concilium
Tridentinum minime sublatam recte statuit Author des Ver-
men-Blasers contra Authorem der Freystellung mehrerer
Religionen.

II.

Jus Coronandi Imperatoris Moguntino per factam trans-
actionem inter ipsum & Coloniensem Præfulem, qua art. 37.
Capit. Leopold. & art. 36. Capit. Joseph. confirmata est, com-
petens, non infringit Leopoldi Imp. anno 1658. d. 1. August.
Francofurti in Diœcesi Moguntina à Coloniensi Electore fa-
cta coronatio.

III.

III.

Imperator eligendus debet esse Laicus non Clericus.

IV.

In quæstione. An etiam aliis, quam Romano-Catholico Religioni addictus eligi possit Imperator? Recte quidem affirmativam defendit Carpzovius, vel potius Joh. Fac. Panzer, quæst. 2. *Disput. Fendali secundæ Carpzovii subjuncta contra Caninum ad A. B. p. 115.* Authorem Discursus sur L'Electio d'un Empereur p. 88. qui primo loco extat in libro, cui titulus: *Recueil de quelques Discours Politiques de l'an 1632.* p. 12. Accidet tamen Limnæi sententia, qui Tom. II. Addit. ad l. 2. c. 2. n. 88. fin. ita ait: Jus Protestantibus quidem non deesse, sed Praxin vix sperandam, vel omnino non, nisi prius magnos difficultatum obices vis cœlestis removerit.

V:

Nobilium immediatorum bona Jurisdictioni Status Imperii, in cujus territorio sita sunt, possunt esse subjecta.

VI.

Nobiles immediatos ad Comitia non evocari, votoque in illis nequaquam gaudere, nec proinde etiam Status Imperii esse, nulli credo dubium erit.

VII.

Errant, qui Bohemiæ Regem, ut S. R. J. Archi-Pincernam, ultimum ac tale habere scribunt votum, quod illi demum competit, quando Electores sunt disparis opinionis, juxta rythmos.

Ich bin der Thurfürsten Obermann
Wann man nicht wohl eins werden kan
Und wann sich etwan in der Wahl
Zutrig ein Zwietracht dazumahl
Welchem ich dann die Stimme mein
Thue geben/ der soll Kayser seyn.

VIII.

Frustra contra Schüzium Colleg. Jur. Publ. Volum. I. Disput. VI. thes. 2. perrendit Limnæus f. P. l. I. c. 7. 86. & seqq. & Addit. Tom. I. l. I. c. 7. circ. fin. cap. Votum, & sessionem

B

in

in Comitiis accidens esse Status, & quidem tale, quod adesse, vel abesse possit salva Status Essentia: Solam autem matricula Inscriptiōnem veram Status Imperii notam suppeditare.

Ex JURE CIVILI.

I.

MUltum differt Actio ex Testamento ab Hæreditatis petitionis actione, qui nonnullorum in hoc error est, dum illam ad hanc referre volunt.

II.

B. f. possessor post litem contestatam æque ac aliis m. f. possessor omnes fructus restituere debet, & consumtos & percipiendos.

III.

Fallit eos L. un. C. de Alien. Jud. mut. ca. fact. qui inde putant ad causam Actionis, quæ datur de Rei Vindicatione, efficientem, dominium respectu Actoris, & Possessionem respectu rei esse referenda.

IV.

Cautio non est de forma Usus fructus,

V.

Emphyteuta, prædium Emphyteuticum Creditori in solutionem debiti sui irrequisito Domino dare non potest.

VI.

Pugnantia Jctis sunt, liberari ipso Jure & liberari per Exceptionem.

VII.

Si socii in commune redimant fundum, qui communī prædio serviebat, servitus extinguitur, ac si fuerint confusæ servitutes, & res post vendantur, liberæ veneunt, si nihil dictum sit.

VIII.

Si duæ Servitutes ab eodem prædio uni debeantur v. g. altius non tollendi, & stillicidium recipiendi, una remissa non etiam intelligitur altera.

IX.

I X.

Non probabit Manzius in Tit. *Quemadmodum servit amittitur* num. 52. per L. si plures 9. §. *dejectum i. ff. de Vi & Vi armat. L.* sicut autem 8. §. & si quidem 4. si *Servit vindicatur*. Servitutem mala fide ejus, cuius prædium serviebat, stricto jure amissam, ex æquitate restituendam, hoc est, iterum constituendam esse.

X.

Publiciana in rem actio hodie non absurde competit etiam vero Domino.

Ex

JURE FEUDALI.

I.

Divisio Feudi in Masculinum & Fœmininum inepte divisionibus Feudi proprii annumeratur.

II.

Clericus potest Feudum Seculare constituere,

III.

Male refert Schrader *de Feud. P. II. c. 4. num. I.* Feudum ligium ad feuda impropria.

IV.

Quotiescumque per pactum naturæ Feudi quid detrahitur, toties feudum sit improprium.

V.

Confundit Sonsbec, tr. *Feud. P. II. num. 28.* Naturam Feudi cum ejus substantia, cum investituram substantiam Feudi esse contendit.

VI.

In Feudis Cameræ vel Cavenæ, sive Canevæ, ut nonnulli ex Italico idiomate legere volunt, pecunia vel frumenti quantitas ita demum præstanta est, si in Camera vel Cavena tantum sit, quantum solvi debet.

VII.

Distinctionis Niellii *Disput. Feud. 3. thes. 3. lit. a. in quaestione: Utrum & in Rebus mobilibus feudum proprium constitui*

stitui possit & inter res viles & pretiosas, in Jure Feudali nullum extat vestigium.

VIII.

Fœminæ, quarum Successio in Feudis vel consuetudine, vel Statuto, vel pacto, aliove modo introducta est, tamen non prius succedunt, quam si nulli masculi ex primo acquirente supersint.

Ex

JURE CANONICO.

I.

Clerici regulariter coram Judicio Ecclesiastico testimonium deponunt.

II.

Alienatio, quæ absque causa cognita aut decreto facta, ipso Jure nulla est, & res manisse in Dominio Ecclesiæ intelligitur.

III.

Omnis illicita usurpatio rei alienæ est furtum.

IV.

Juris Canonici dispositionem, qua mulieri, abrogatis LL. Civilib. quæ intra annum luctus à morte mariti alteri nubentem notant infamia, eo tempore statim ad secundas convolare nuptias conceditur, non immerito taxari, bene existimat Dn. Struv. ad V. A. Dessel. Erot. Jur. Canon. L. VI. t. 21. q. 4.

V.

Potest præsentandus à Patrono etiam absens præsentari, eique examen remitti.

VI.

Jure Canonico in præscriptione bona fides semper, etiam usque ad complementum Usucaptionis requiritur.

SOLI DEO GLORIA.

— [o] —